

जाहिरातीचे दर.

सालील पर्यावर चौकशी
करावी.व्यवस्थापक, अर्थ,
‘दुर्गाधिवास’ पुणे ४.

वर्गणीचे दर.

पार्षेक वर्गणी

रु. ४

(द्याल हैरील माळ)

किरकोळ अंकास

घक आणा.

अर्थ

‘अर्थ एव प्रधानः’ इति कौटिल्यः अर्थमूलौ धर्मकामाविति ।

—कौटिलीय अर्थशास्त्र

संपादक—प्रो. वा. गो. काळे

वर्ष ८

पुणे, बुधवार, तारीख २४ जून १९४२

अंक २५

दि बँक ऑफ इंडिया लि.

[स्थापना : १९०६]

आधिकृत भांडवल : रु. ३,००,००,०००
 वस्तु शालेले भांडवल : रु. १,००,००,०००
 रिहर्ड फंड : रु. १,१६,००,०००
 मुख्य काचेरी : ओरिएण्टल बिलिंग्ज, मुंबई.
 मुंबईमधील शाखा : बुलियन एक्सचेंज, कुलाचा, काळाचादेवी
 आणि गलवार हिल.

इतर शाखा : अहमदाबाद (भद्र, मुख्य ऑफिस), अहमदाबाद (एलिस बिज शाखा), अहमदाबाद (स्टेशन शाखा), अंबेडी (मुंबई शेजारी), वाढे (मुंबई शेजारी), कलकत्ता (क्लाइन्ड स्ट्रीट, मुख्य ऑफिस),
 कलकत्ता (बडा बाजार), कलकत्ता (चौरांगी स्केअर), अमरावपूर, कराची,
 नागपूर (किंजवे), नागपूर (इतारी बाजार), पुणे, पुणे शहर, राजकोट,
 सुरत.

लंडन एजन्ड्स : बेस्टमिस्टर बँक लिमिटेड.

डायरेक्टर्स : सर चुनीलाल झी. मेहता, के. सी. एस. आय. (अध्यक्ष),
 श्री. अंबालाल साराभाई, सर जोसेफ के. नाईट, मि. ए. गेडिस,
 सर कावसजी जहांगिर, वेरोनेट, के. सी. आय. है., श्री. शी. है., मि.
 दिनशा के. दाजी, श्री. रामनिवास रामनारायण.

करंट डिपोजिट अकाउंट्ड्स :

दूरोजन्या रु. ३०० ते रु. १,००,००० रकमेच्या शिलकेवर २%
 द्वाराने व्याज दिले जाते. रु. १,००,००० वरील व्याज सात घोजनेने
 दिले जाते. सहमाही असेर व्याजाची किमान रुप्य ५ रु. पेशा कमी
 शास्त्रास व्याज दिले जात नाही. कायम, अल्प मुदतीस्था व सेविंग
 बँक डेवी योग्य व्याजाने स्वीकारल्या जातात. व्याजाचे दर पचद्वारे.

विल्स व सेटलमेंट्स प्रमाणे बँक एक्सिस्ट्रीटर व दूसरी म्हणून काम करते.
 सर्व तन्हेच दूसरीचे काम केले जाते. नियम अजं कदून आणावाते.

बँकेसंबंधी नेहमीचा सर्वसामान्य व्यवहार केला जातो.

एंट्यू—टी. आर. लालवाणी.

दि बँक ऑफ महाराष्ट्र लि.

हेड ऑफिस : पुणे शहर.

स्थानिक शाखा : डेक्न जिमखाना, पुणे ४.

मुंबई शाखा : वलाल स्ट्रीट, फोर्ट, मुंबई.

अधिकृत भांडवल : रु. ३०,००,०००

विकीर्स काढलेले भांडवल : रु. ५,००,०००

संपलेले भांडवल : रु. ४,३५,०५०

वस्तु शालेले भांडवल : रु. २,१७,५२५

एकूण सेलते भांडवल : रु. ३५,००,०००

डायरेक्टर्स

प्रो. वा. गो. काळे, अध्यक्ष

श्री. धो. कु. साठे

श्री. मा. रा. जोशी

श्री. न. ग. पवार

श्री. श्री. गो. मराठे

श्री. इयं. वि. रानडे

श्री. र. चिं. सोहोनी

श्री. वा. पु. वडे

मि. फ. दो. पदमजी

बँकिंगचे सर्व व्यवहार केले जातात. शेअर व सरकारी रोपे
 याची सरेदीविकी कसोरीने करून दिली जाते.

बँकेच्या होअवर १९४१ असेर पुन्या होणाऱ्या वर्षी द. सा.
 द. शेकडा ४ टके करमाफ डिविडंड दिले गेले. बँकेची होअविकी
 चालू आहे.

म. वि. गोस्ते
प्रेसर.

**महायुद्धाची ज्ञाणिक ! कपड्यांच्या खचांत काटकसर करा. एक वेळ येऊन
 स्वतःची खात्री करा व पैशाचा मोबदला घ्या.**

बंबाचे

माडीवर

महिद्रकर ब्रदर्स
 तयार कपड्याचे व्यापारी

बुधवार
 चौक,
 पुणे

विविध माहिती

सातारा नामदेव को. बैंक

सातारा नामदेव को. बैंकच्या ठेवीदारांना, त्यांच्या ठेवीच्या तिसऱ्या हप्त्याची रुपयास दोन आणेप्रमाणे घाटणी ता. १-७-४२ पासून करण्यात येणार आहे, असे बैंकचे लिंकिडेटर श्री. के. बा. गजेंद्रगढकर वर्कील हे कळवितात.

पुणे-भोर मोठार शुनियन, डि.

बरील नांवाची साजगी कंपनी श्री. एम. एन. नाईक शांनी नोंदली आहे, तिचे भांडवल एक लक्ष रुपयांचे आहे.

विदेशी बैंकेचा हिंदी नोकरवर्ग

“ज्या देशांत बैंकेचे काम चालते तेथील तदेशीय नोकर लोकांवर अधिकारिक जवाबदारी टाकण्याचे बैंकेचे धोरण आहे. युरोपियन नोकरांचे प्रमाण कमी होत चालल्याने, तदेशीय नोकरांवरील, विशेषतः हिंदुस्थानांतील नोकरांवरील, जवाबदारी वाढत आहे. या परीक्षेस हिंदी नोकर उत्कृष्ट रीतीने उत्तरत आहेत” चार्ट्ड बैंक ऑफ इंडिया, ऑस्ट्रेलिया औंड चायनाचे अध्यक्ष, मि. वैन्थम शांनी बैंकेच्या वार्षिक सभेचे प्रसंगी घरील उद्गार काढले.

सातारेची आयात व निर्गत

गेल्या दोन वर्षांत हिंदुस्थानांत सातर किंती आली व हिंदुस्थानांतून किंती बाहेर गेली शाविष्यां आकडे साली दिले आहेत:-

१ एप्रिल ते ३१ मार्च(आकडे रुपयांचे आहेत)

वर्ष निर्गत आयात आयातीपैकी निर्गत

१९४०-४१	२७,१३,९६४	३६,१०,०८९	१६,१९,५२०
१९४१-४२	३१,७८,५४८	१०७,५४,४९८	७०,९३,६२९

ताशी बेग ६० मैल

अमेरिकेत व कॅनडांत १९४१ साली दररोज सशासीने १,४६२ उत्तरांच्या आगगाड्या चालू होत्या व त्यांच्या दूर ताशी बेगाची सशासी ६० मैल होती.

आफिकेतील नवे रस्ते

भूमध्य समुद्र य सुपैशचा कालवा हांतून माळ-वहातूक होणे कठीण शाल्यामुळे मध्य आफिकेत वहातुकीसाठी रस्ते तयार करणे आवश्यक शाळे. मध्य आफिकेत असे १५ हजार मैल लांबीचे रस्ते तयार करण्यात आले आहेत व त्यांपैकी दोन लांब रस्ते पूर्व-पश्चिम जाणारे आहेत. या रस्त्यांमुळे लळकरी वहातुकीची सोय शाळी आहे.

मोठारीच्या बेगावर नियंत्रण

“आज अमेरिकेत एकूण तीन कोटी मोठार गाड्या चालू आहेत. त्यांचे चाकांवरील रवरी धावा जास्त टिकविण्याचा मोठार मालकांनी प्रयत्न केला पाहिजे. जलद गतीमुळे ठार्यसे शिजतात, असे तज्ज्ञ संगतात तेव्हा माफक केगाने मोठारी हाळल्यास ठार्यसे जास्त टिकतील. मोठार वाहनांचा कमाल बेग ४० मैल निश्चित केल्यास सर्व मोठारवाल्यांची सोय होणार आहे. असे नियमन करणारा कायदा जारी केला पाहिजे.” प्रेसिडेंट रस्तवेल्ट शांनी बरीलप्रमाणे एक प्रभ अमेरिकेतील स्टेट गवर्नरांना पाठविले आहे.

अमेरिकेच्या इतिहासाच्या शिक्षणाचे भवित्व

ब्रिटिश बोर्ड ऑफ एज्युकेशनने एक प्रभक प्रसिद्ध केले आहे, त्यांत त्याने म्हटले आहे की, अमेरिकेचे जगांतील राष्ट्रांमधील प्रमुख स्थान व अमेरिका आणि ग्रेट ब्रिटन हांचा निकट संबंध ही लक्षात घेता ब्रिटिश मुलांस अमेरिकन इतिहास व अमेरिकन रहाणी शांची माहिती असणे आवश्यक आहे. प्राचीन इतिहास कमी करून त्याची जागा अमेरिकन इतिहासाने घ्यावी, अशी त्याची सूचना आहे.

अमेरिका-क्युबा करार

अमेरिका आणि क्युबा हांचेमध्ये करार साला आहे, त्या अन्वये क्युबाला जर्मन पाणवुड्यास तोंड देण्यास समर्थ करण्याचे अमेरिकेने कबूल केले आहे.

महागाई भत्ता

मुंबई शहरांतील गिरणी कामगारांस रहाणीच्या सर्वांच्या बाढत्या मानाचे प्रमाणांत महागाई भत्ता विक्रीत आहे. रहाणीच्या सर्वांचे मान आणखी बाढत जाणार असल्याची चिन्हे दिसत असल्याने, या बाढत्या मानास अनुसरून भत्ता देण्याचे गिरणी-मालकांनी ठरविले आहे.

हिंदुस्थान सरकारचा उत्पन्न-सर्व

एप्रिल, १९४२ मध्ये हिंदुस्थान सरकारने आपल्या उत्पन्नापेक्षा ८२ कोटी रुपये अधिक सर्व केला. उत्पन्नांत एप्रिल १९४१ चे मानाने १३ कोटीची भर पडली, परंतु लळकरी सर्वात ३ कोटीची वाढ शाळी. सरकारचे कायम कर्ज ७५ लाखांनी कमी झाले.

हिंदी कापडाची निर्गत

हिंदुस्थानाने १९४१-४२ मध्ये ३८२ कोटी रुपयांचे सर्व तन्हेचे मिळून कापड निर्गत केले. १९४०-४१ मधील निर्गतीची किंमत १८ कोटी रुपये भरली होती. १९३८-३९ मधील कापडाची निर्गत ८२ कोटी रुपयांची सुन्दर नव्हती.

रहाणीचा बाढता सर्व

मुंबई शहरांतील कामगारांच्या रहाणीच्या सर्वांचे मान जून १९३४ अल्परुच्या वर्षी १०० होते असे मानल्यास, १५ मे, १९४२ अल्परुच्या महिन्यात ते १४२ शाळे. केवळ साय वदार्थीची महागाई १०० ची १६४ शाळी.

रात्रपाळी

मार्च, १९४२ जवेर मुंबई शहरांतील ६१ गिरण्यांत व अहमदाबादमधील ५७ गिरण्यांत रात्रपाळी चालू होती व त्या पाळीत अनुक्रमे ७१,७९२ व ३१,१९६ कामगार काम करीत होते.

१० अब्ज रुपयांचा पंचवार्षिक कार्यक्रम

चालू युद्ध संपल्यानंतर, हिंदुस्थानास पंचवार्षिक औद्योगिक योजना हाती घ्यावी लागेल व तिचेवर सुमारे १० अब्ज रुपये सर्वांचे लागतील, असे सर एम. विश्वेश्वर अर्या हे आपल्या एका भाषणात नुकतेच म्हणाले.

हिंदी चलनी नोंदात वाढ

२५ ऑगस्ट, १९३९ ते ५ जून, १९४२ या मुदतीत चलनाचा विस्तार सुमारे २ अब्ज, ६६ कोटी रुपयांनी शाळा आहे, असे रिसर्व बैंकेने प्रसिद्ध केलेल्या आळहचांवरून दिसून येते.

ट्रॅम व बसच्या वरांत वाढ

मद्रासमधील बस व ट्रॅम शांच्या वरांत १ जुलैपासून वाढ करण्यात येणार आहे.

अनुक्रमणिका

पृष्ठ

पृष्ठ

१ विविध माहिती	११६
२ चर्चिल-रुझव्हेल्ट चर्चा	११७
३ देशी कपाशीचा उठाव	११८
४ सरकारी रेल्वेजचा हिसेव	११९
५ रेल्वेजमधील भाडवला-वरील व्याज	१२०
६ स्कुट विचार	१२१
७ विद्युत्स्थानांत चहाचा तुटवडा नाही-याहदेशी चलनी नोटा—सासरेचा पुरवठा	१२२
८ महाराष्ट्रातील कार-वाने—गेल्या आठवड्यांमधील भागे वाजार-रेल्वेचे कॉफीटंपे स्लीपर्स	१२३
९ कचरा पेटोंतील संपत्ति	२००
१० इन्कमटेक्स अधिकाऱ्याकडे अर्जे	२०१
११ मुंबई प्रातातील जन्म-मृत्यु	२०२

अर्थ

बुधवार, ता. २४ जून, १९४२

चर्चिल-रुझव्हेल्ट चर्चा

ब्रिटिश मुख्य प्रधान, मि. चर्चिल, प्रेसिडेंट रुझव्हेल्ट शांच्याशी युद्धविषयक चर्चा करण्यासाठी गेल्या आठवड्यात अनेकित रीतीने अमेरिकेस गेले. गेल्या दहा महिन्यातील त्याची अमेरिकेस ही तिसरी भेट होय. मागच्या ऑगस्टमधील त्यांच्या प्रेसिडेंट रुझव्हेल्ट शांच्याशी शालेल्या वाटाशाटीतून “अटलांटिक सनद” वाहेर पडली. नंतर डिसेंबरात जी त्याची चर्चा शाली तिचा परिणाम मित्रराष्ट्रांचे सहकार्य हुढ करण्यात आला. आता हा तिसऱ्या प्रसंगी युद्धपरिस्थितीचा विचार होऊन तात्काळ अंगिकारण्यात यावयाच्या घोरणाची योजना निश्चित केली जाईल असे अनुमान काढण्यास हरकत नाही. सध्या युद्धास आणी-वाणीचे स्वरूप प्राप्त होले असून निरनिराक्षय रणक्षेत्रात चालवावयाच्या मोहिमांच्या दिशा ठरवून त्याप्रमाणे कृति घडवून आणणे अगत्याचे झाले आहे. इंग्लंड व रशिया शांच्यामध्ये नुकताच तह आला आहे आणि रशिया व अमेरिका शांचाहि करार आला आहे. हा घडामोडीचे धागेदेरे नीट एकत्रित करून मित्र-राष्ट्रांचे प्रथलांत एकसूत्रीपणा निर्माण करणे अत्यंत आवश्यक आहे. युरोपात जर्मनीविरुद्ध दुसरी आघाडी निर्माण करण्यासंबंधात मि. चर्चिल व प्रेसिडेंट रुझव्हेल्ट शांचे बोलणे होऊन त्यांतून निश्चित घोरण वाहेर येईल असा तर्क आहे. काही हाले तरी चीन व रशिया शांस संहाय देणे, लिंबियामध्ये चाललेल्या लढायांचे संबंधांत पुढची दिशा ठरवणे आणि समुद्रवहातुकीच्या प्रश्नाचा समाधानकारक निकाल लावणे हा गोटीचा सल त्या चर्चेत होईल शांत शंका नाही. मि. चर्चिल मुद्दाम अमेरिकन प्रेसिडेंटांचे भेटीस गेले शावरून सध्याच्या युद्ध-परिस्थितीस किती महत्व देण्यात येत आहे, शांची कल्पना येते. दुरुन किंवा सळागारांच्या व ग्रतिनी-धीच्या मार्फत केलेल्या वाटाशाटीमध्ये कालक्षेप होऊन तपशीलवार निर्णय करणे कठीण असते. ही गोष्ट लक्षात घेऊन ब्रिटिश व अमेरिकन राष्ट्रांच्या मुख्यांनी स्वतःच प्रत्यक्ष विचारविनिमय केला आहे शावरून परिणामकारक योजना निश्चित होऊन युद्धास

निरनिराक्षयां क्षेत्रात मित्र-राष्ट्रांकडून तात्काळ नवीन वळण लावण्यात येईल असे अनुमान काढण्यास हरकत नाही. रुझव्हेल्ट-चर्चिल चर्चेचे बोहोकडे स्वागत करण्यात आले आहे हे शा अपेक्षेमुळेच होय.

गेल्या आठवड्यात लिंबियामध्ये विलक्षण शपाट्याने युद्धाच्या चढामोडी शाल्या आहेत. टोबुकच्या पश्चिमेस व दक्षिणेस असलेली मजबूत ठाणी जनरल रिची शांस शांच्या चिलखती व सशस्त्र गाढ्यांनी युद्धे घडका मारल्यामुळे सोहून यावी लागली. समुद्रकिनाऱ्याने जाणारा टोबुकच्या पूर्वेचा रस्ताहि शांत्रेने अडवून टाकला. लिंबियातल्या लढाया वस्तुतः इजिप्तच्या सरहदीच्या रक्षणासाठी ब्रिटिश फौजा लढत आल्या आहेत. मार्गे टोबुकला शांत्रेने कित्येक माहिने वेढा दिला असताहि तें ठाणे त्यास घेता आले नाही तथापि हा खेपेस तें एक दिवसांतच साली करावे लागले आहे. जनरल रिची शांस आपले सैन्य मार्गे आणावै लागले तरी त्याचे मुख्य काम इजिप्तचे संरक्षण हे आहे आणि ती कामगिरी बजावण्याचे सामर्थ्य त्यास आहे. हा मुळे जनरल रोमेलने मारलेली मुसंदी शांत्रेस अंतिम उद्दिष्टाचे इधीने विशेष सहायकारक होण्यासारखी नाही. जनरल रोमेलची लिंबियातली मोहिम आणि जर्मनांचा सर्वेस्टापोल-वरील हष्टा शांचे घेय एकच असल्याने त्याचा एकब विचार केला पाहिजे. भूमध्य समुद्राच्या पूर्व भागात आणि कोंकेशसंप्या पूर्व रशियन प्रदेशात हिटलरला आपले वर्चस्व रथापावयाचे आहे. सर्वेस्टापोल हे मान्याचे ठाणे जोपर्यंत सर साले नाही तोपावेतो हा हेतु सफल होऊ शकत नाही हा जाणीविने जर्मन फौजा त्या बंदिस्त टिकाणाशर ज्योशाच्या व निकराच्या घडवया देत आहेत. रशियन लढवये शांत्र्या हा हल्काची मोठ्या चिकाटीने व शौर्याने तौंड देत आहेत. सारकॉव्ह आघाडीवर त्यांनी जर्मनांचा प्रतिकार यशस्वी रीतीने करून त्याची प्रगति कुंठित करून टाकली आहे. शिश्यामध्ये जपान सध्या आपले शक्तिसर्वस्व चीनच्या किनाऱ्यालगतच्या प्रांतात एकवटून त्या देशाचा कोंडमारा करूं पहात आहे. ब्राह्मेशांतून चीनमध्ये आणारा रस्ता आता निरुपयोगी शाल्याने चिनी सैन्यास लढाऊ सामुद्रींचा पुरवठा होणे कठिन होऊन बसले आहे, चीनचा काटा एकदा काढून टाकला. म्हणजे दुसऱ्या युद्धक्षेत्रात हालचाली करणे सोयीचे होईल हा कल्पनेने जपानने आपले पैसिफिक महासागरांतले खोरण आसले आहे. चीनमध्ये परिस्थिति कठिन शाली असली तरी तेथील लोक निकराने लढत आहेत आणि जपानचा असेव पराभव होईपर्यंत शगडण्याचा त्याचा निश्चय कायम आहे. चीनला सर्व प्रकारांनी सहाय देण्याची जबाबदारी अमेरिकेने आपल्या शिरावर घेतली असून पैसिफिक महासागरांतील युद्धाचे नेतृत्व सर्वस्वी त्या राष्ट्राकडे आलेले आहे. निरनिराक्षय रणक्षेत्रांतील परिस्थितीचे वर सिंहावलोडन केले आहे त्यावरून प्रेसिडेंट रुझव्हेल्ट आणि मि. चर्चिल शांच्यामधील चर्चेत कोणते प्रश्न प्रामुख्याने युद्धे आले असतील शांची कल्पना करतां येण्यासारखी आहे. आणि त्याच्यां वाटाशाटीत सर्वत्र अर्पूव महत्व देण्यात येत आहे शांचे रहस्यहि समजण्यासारखे आहे. रशिया व चीन हा देशांस युद्धसामुद्रीचा पुरवठा वहातुकीच्या अडवणीत तौंड देऊन करण्याची व्यवस्था, हिंदुस्थानांत लढाऊ सामानाच्या उत्पादनाची कार्यक्षम संच-

टंत्रा आणि युरोपमध्ये जर्मनीस पायबंद वसावा म्हणून पश्चिमेकडे दुसरी आघाडी चालू करण्याची आवश्यकता आवाची अस्यांत जिव्हाळयाच्या म्हणून मि. चर्चिल व श्रेसिंहेट रुझवेल्ट शांती चर्चिल्या असल्या पाहिजेत, आ कित्येक चाणाक्ष लोकांनी काढलेल्या अनुमानास पुऱ्यक जागा आहे हांत शंका नाही.

मि. चर्चिल अमेरिकेस जावयात निघाले तेव्हा लिबियांतली प्रतिस्थिति म्हणण्यासारखी प्रतिकूल नव्हती आणि जर्मन फोजांस तेचे आढळून भरतां येईल खासे बाटत होतें. पण उत्तर आफिके, तली प्रतिस्थिति एकाएकी बदलली आणि टोकुक मार्गे लढत ठेवणे जनरल रिची द्यांस श्रेयस्कर बाटले नाही आणि आपली सर्व लढाऊ शक्ति इंजिसच्या सरहदविर एकवटणे त्यास योग्य दिसल्याने आपल्या फौजेची पुनर्घटना त्यांनी त्या दिशेने केली आहे. युद्धांतल्या ढावपेचांचा निर्णय एसाद-दुसऱ्या आघाडीकडे पाहून करावयाचा नसतो, सर्वच युद्धचोरणाच्या हृषीने सैन्यांच्या हालचाली सत्ताधिकान्यांस कराव्या लागतात ही गोष लिबियांतली तात्पुरत्या प्रतिकूल प्रतिस्थितीचा विचार करताना ध्यानांत ठेवणे आवश्यक आहे. चर्चिल-रुझवेल्ट चर्चेमध्ये लिबिया व सर्वस्तापोल द्यांस अन्यंत महत्त्वाचे स्थान दिले जाईल हें सांगावयास नको.

हिंदुस्थानांतील गिरण्यांत देशी कपाशीच्या उठावांत वाढ

हिंदी कपास कापडाच्या गिरण्याचे कापडाचे उत्पादन वाढत आहे व त्यामुळे त्याचेमधील कपाशीचा उठावहि आधिक होत आहे. १ सप्टेंबर ते २८ फेब्रुवारी द्या १९४१-४२ च्या सहामाहीत हिंदुस्थानांतील गिरण्यांत देशी कपाशीच्या २०३ लक्ष गाठीचा उठाव झाला. १९४०-४१ च्या व १९३९-४० च्या तत्सम मुदतींतील उठावाचे आकडे अनुकर्मे १७३ लक्ष गाठी व १५३ लक्ष गाठी असे आहेत. म्हणजे, वाढाचे प्रमाण अनुकर्मे १५.८% व ३२.२% असे पडले. बंगालसेरीज बाकी सर्व ठिकाणी कपाशीचा उठाव आधिक झाला. सालील तक्त्यांत द्या मुंबईचे तुलनात्मक आकडे दिले आहेत:—

(५०० पौऱ कपाशीची गाठ)

प्रांत व संस्थाने	१९४१-४२	१९४०-४१	१९३९-४०
मुंबई प्रांत	१,१४,२२१	७,५३,२७३	५,२२,६३५
मद्रास	२,९०,८६७	२,६४,३८८	२,३९,११४
संयुक्तप्रांत	२,१९,१३१	१,९०,६१९	१,७१,६९४
मध्यप्रांत-व्हाड	१४,१५२	७८,१९७	८०,१९०
बंगाल	६३,३८९	६६,५२४	४८,१४८
पंजाब व दिल्ली	९१,४७५	८५,१११	७२,१५५
इतर ब्रिटिश हिंदुस्थान	२४,९१५	२४,११८	२३,५९१
हैद्राबाद	४२,२५२	३५,१७१	३४,६२२
महाराष्ट्र	३६,२७७	३५,१२४	३३,०१५
बंडोवं	४५,८५२	४४,५३५	३८,१५९
ग्वालेर	५०,००१	४६,१४४	४२,७२९
झंदूर	८५,६१६	७१,४६३	५९,६६१
इतर वि. संस्थाने	१४,३७१	७२,२८९	७१,५९४

मुंबई प्रांतील देशी कपाशीच्या उठावांत पुऱ्यकच वाढ झालेली दिसल येते. बंगालमधील उठाव घटलेला आढळतो. मार्च, १९४२ भार्ये कामगार शहरे सोहून येल्यामुळे सर्वच ग्रांतीत कपास कमी लपली.

हिंदी सरकारी रेल्वेज चा हिशेब

हिंदी रेल्वेजच्या १९४१-४२ च्या अहवालांतील सालील माहिती उद्दोषक वाटेल:—

एकूण ठोक उत्पन्न	१२७ कोटी रुपये
गेल्या वर्षीपेक्षा वाढ	१३.५%
व्यवस्थेचा सर्व	७३ कोटी रुपये
निव्वळ उत्पन्न	५४३ कोटी रुपये
व्याज द्विले	२८३ कोटी रुपये
वाढावा	२६३ कोटी रुपये
उतारांच्या वहातुकीचे उत्पन्न	३५३ कोटी रुपये
माल वहातुकीचे उत्पन्न	८४३ कोटी रुपये
सैनिकाच्या खास गाड्या सोडल्या (पहिले नऊ महिने)	२,०००

रेल्वेत गुंतलेले भांडवल

रेल्वे रस्त्यांची लांबी

उतारांची संख्या

एका उताराने एक मैलाचा प्रवास केला की रेल्वेला ३.१९ पै मिळतात व एक टन मालाची एक मैल वहातुक ० केली की रेल्वेला ६.१९ पै वै उत्पन्न होतें, असा हिशेब आहे. प्रत्येक उताराने सरासरीने ३४३ मैल प्रवास केला व प्रत्येक टन माल सरासरीने २७३ मैल वहाण्यांत आला.

रेल्वेजमधील भांडवलावर किती व्याज सुटले ?

हिंदी सरकारी रेल्वेजच्या हिशेबाची व मध्यवर्ती सरकारच्या इतर हिशेबाची १९२४-२५ मध्ये फारकत करण्यांत आली, तेव्हांपासून आतांपर्यंत रेल्वेजमध्ये गुंतलेल्या भांडवलावर किती व्याज सुटले, खाचे आंकडे साली दिले आहेत:—

वर्ष	व्याज (%)
१९२४-२५	५.८
१९२५-२६	५.२
१९२६-२७	४.९
१९२७-२८	५.३
१९२८-२९	५.०
१९२९-३०	४.५
१९३०-३१	३.५
१९३१-३२	३.०
१९३२-३३	२.९
१९३३-३४	३.१
१९३४-३५	३.४
१९३५-३६	३.५
१९३६-३७	४.१
१९३७-३८	४.२
१९३८-३९	४.१
१९३९-४०	४.४
१९४०-४१	५.२
१९४१-४२	७.२
(दुरुस्त अंदाज)	
(अंदाज)	७.२

१९२४-२५ पासून आतांपर्यंत हिंदी रेल्वेजनी ६.३३ कोटी रुपये निव्वळ नफा मिळविला व १०१३ कोटी रुपये मध्यवर्ती सरकारास दिले. रेल्वे रिहाव्ह फंडांत ७ कोटी रुपये आहेत. वसारा फंडांतून काढून घेतलेल्या रकमेपकी अथाप १५३ कोटी रुपयांची परतफेड व्हावयाची आहे.

स्फुट विचार

हिंदुस्थानात चहाचा तुटवडा नाही

मध्यंतरी रोयटरच्या मार्फत अशी बातमी प्रसिद्ध शाळी होती की अमेरिका, इंग्लंड व दक्षिण आफिका हांच्या सरकारांनी जगांतील चहाचा संबंध पुरवठा खरेदी करून आपणांमध्ये स्वतःच्या लोकांच्या गरजेप्रमाणे वांदून घेण्याचे उरवठे आहे. विशिष्ट शुद्धपरिस्थितीमुळे उद्भवणाऱ्या या अडचणीस चहासारख्या सामान्य जरूरीच्या जिनसाचा पुरवठा निश्चित होईल अशी व्यवस्था खरील राष्ट्रांच्या सरकारांनी करण्याची योजना हाती घेतली असल्यास स्यांत आश्वर्य नाही. पण हाचा अर्थ असा होऊं शक्त नाही की चहा मोर्खा प्रमाणावर पिकवणाऱ्या देशांतील लोकांच्या मागणी-कडे दुर्लक्ष करून स्यांतला सर्व पुरवठा अमेरिका, इंग्लंड व दक्षिण आफिका हांनी उचलावा. हिंदुस्थान, सिलोन व चीन हे देश चहाच्या उत्पादनाचे बाबतींत प्रमुख आहेत आणि हा देशांत मिळणाऱ्या एकूण चहापैकी अगदी थोडा भाग हिंदी जनतेस मामुली परिस्थितींत लागतो व बाकीचा परदेशांत निर्गत केला जातो. हा कारणाने चहाचा तुटवडा हिंदुस्थानात भासण्याचे वास्ताविक कारण नाही. परंतु वर निर्दिष्ट केलेली बातमी प्रसिद्ध शाल्यामुळे गैरसमजास जागा उत्पन्न झाली आणि त्याचा परिणाम संदेवाजीने चहाच्या किंमतीवर चढण्यांत झाला असे निर्दर्शनास आल्यावरून हिंदुस्थान सरकारांने आता असे जाहीर केले आहे की, अमेरिका व इंग्लंड हांनी चहाची खरेदी हा देशांत मोर्खा प्रमाणावर केली तरी हिंदी जनतेस लागणारा चहा राखून ठेवण्याची योग्य तजवीज करण्यांत येईल. पुढे चहाचा तुटवडा पडेल हा समजुतीने व्यापान्यांनी त्याची खरेदी एव्हांपासून करण्याचे प्रयोजन नाही अशी सूचना सरकारांने केली आहे. तिच्याकडे जनतेचे लक्ष वेधले जाणे अगत्याचे आहे. पुढील तुटवड्याच्या समजुतीने आज आगाऊ चहाची खरेदी होणे म्हणजे कृत्रिम रीतीने त्याची किंमत वाढणे हे होय. हासाठी जरूर दिसल्यास सरकारांने योग्य नियंत्रण केले पाहिजे.

ब्रह्मदेशी चलनी नोटा

ब्रह्मदेशांत प्रचलित असलेल्या हिंदी चलनी नोटाचे पैसे हिंदुस्थान सरकारच्या परवानगींचून रिहर्व बैंकेने देऊ नयेत असा झुक्कूम मार्गे काढण्यांत आला आहे आणि हा नोटा व त्याचे तारण सरकारांने स्वतःच्या ताब्यांत घेतले आहे. हा व्यवस्थेचा भैदेश ब्रह्मदेशीय नोटांचा पैसा जपानच्या हाती लागू नये हा आहे. शत्रूंने ब्रह्मदेश व्यापला असल्याने तेथे प्रचलित असलेल्या नोटांचा उपयोग स्वतःच्या कायदासाठी करण्यासाठी उक्तच्या योजन्यास तो कचरणार नाही. तथापि, ब्रह्मदेशांतून परत आलेल्या हिंदी लोकांच्या जवळ असलेल्या नोटांचा पैसा त्यांस मिळणे वाजवी असल्याने त्याबहूलची योग्य चौकळी होऊन हिंदुस्थान सरकारकडून जरूर ती तजवीज होईल. वैक ऑफ इंग्लंडच्या नोटा फान्समध्ये जर्मनांच्या हाती लागल्या होत्या तेव्हा वरीलप्रमाणेच त्या मोर्खल्या जाण्यावाकत निर्विव घालण्यांत आले होते. ब्रह्मदेशांत प्रचलित असलेल्या हिंदी नोटांची रकम गेल्या महिन्याच्या २९ तारखेस २९ कोटी रुपये होती आणि त्या दिवशी एकूण नोटांच्या तारण निधीचे प्रमाण मुमारे ६२ टके होते. हा प्रमाणांत ब्रह्मी नोटांच्या तारणाचा आकडा मुमारे १७२ कोटी

होतो आणि त्यात सोने व स्टॉलिंग पौंडांतील कर्जरेहेयाचा अंतर्भाव होतो. ब्रह्मी नोटांच्या मोठीचे पैसे हा निधीमधून हिंदुस्थान सरकारास देता येईल. ब्रह्मदेशांत राहिलेल्या नोटांच्या पैशाचे काय फरावयाचे हा प्रश्नाचा निकाल तो देश शत्रूंच्या हातून परत आल्यावर फरावा लागेल. त्यावेळी जरूर पडेल त्यामानाने नोटांच्या निधीचा विनियोग करतो येईल. ब्रह्मी नोटांचे संबंधांत सरकारांने वगळूकूम काढून व्यवस्था केली आहे तिचा हिंदी चलन व्यवस्थेवर काहीच शतिकूल परिणाम होणार नाही. ही व्यवस्था मामुली. रीतीने चालेल आणि हिंदी चलनी नोटांस नेहमीप्रमाणे कायदेशीर तारण भरपूर राहील.

साखरेचा पुरवठा व महाराष्ट्रांतील कारखाने

हिंदुस्थानांतील साखरेच्या पुरवठाचावर नियंत्रण घालण्यांत आले आहे, त्याचा अवास्तव कायदा घाउक व्यापारी बेंज लागले आहेत, असे दिसते. किरकोळ व्यापान्यांस साखरेचा पुरवठा होत नाही व गिरावळांना ठराविक दराने साखर मिळू शक्त नाही, अशी परिस्थिति मुंबई शहरात झाली असल्याचे प्रसिद्ध झाले आहे. मुंबई सरकारांने हा संबंधांत कम्पनीचौकशीस प्रारंभ केला असून, कायदा मोठारांवर सटले भरण्यांत येणार आहेत. व्यापान्यांनी त्यासहि दाद न दिल्यास, सरकार स्वतःच सर्व साखरेचा साडा करून ती लोकना उपलब्ध कील. सरकारी घान्याच्या दुकानांत साखर विक्रीस ठेवण्यांत आली आहे, ती नियंत्रित दरापेक्षा थोडी स्वस्त विकण्यांत येत आहे. एका बेळेस एक शेरापर्यंत तेथे साखर मिळू शक्ते. मुंबई शहरात साखरेचा साडा पुरेसा आहे व प्रोतोतील जिल्हांतहि "साखरेचा" पुरवठा नीट व्हावा, हा हृषीने सरकारांने महाराष्ट्रांतील साखर-कारखान्यांच्या सहायाने व्यवस्था केली आहे. हा कारखान्यांजवळ १,४४,००० पोर्टी साखर शिळूक आहे, तिचा पुरवठा अहमदनगर, सानदेश, नाशिक, पुणे, सोलापूर, सातारा व विजापूर हा जिल्हांस होऊं शकेल. बाकीच्या जिल्हांसाठी बाहेरून साखर आणवून याची लागेल. महाराष्ट्रांत गेल्या कांहीं वर्षीत प्रतिकूल परिस्थितीस तोड देऊनहि साखरेचा धंदा स्थापन करण्यांत आला त्याचे महत्त्व सध्याचितीत सहज लक्षांत येईल. हा कारखान्यांचे अभावीं, मुंबई प्रांतास साखरेसाठी सर्वसर्वी बाहेरील पुरवठाचावर अवलंबून रहावें लागले असते. महाराष्ट्र हा उंसाच्या लागवडीस व साखर-कारखान्यांच्या स्थापनेस विशेष सोईचा प्रदेश आहे; तेव्हा हिंदुस्थानांतील दोन विंप्रांतां साखरेचे कारखाने पुष्कळ निघाले म्हणून महाराष्ट्रांत तेनिघूं नयेत हा तकारीस महाराष्ट्रांने न जुमानती येथे साखर-कारखाने काढले, ही गोष्ट कडी हितावह हालेली आहे, हार्दे ओढेसे प्रत्यंतर साखरेचा सध्याच्या दुर्मिळतेमुळे येत आहे.

रेल्वेवे कॉकीटचे स्लीपर्स

ग्रेट ब्रिटनमधील रेल्वेजच्या रुळाचे बैठकीकरिता दरसाळ सुमारे ४० लक्ष स्लीपर्स लागतात, ते सर्व बाल्टिक समुद्राचे जवळच्या देशांतून व केन्डांतून आयात होत असत. आता त्यांची आयात होणे कठीण झाले आहे. ग्रेट ब्रिटनमधील लाकडाचा त्या कार्मी उपयोग केला, तरी तें लाकूड टिकाऊ नसते. मोठ्या वहातुकीच्या रस्त्यासाठी चांगल्या लाकडी स्लीपर्सचा उपयोग करावयाचा व साइडिंग आणि किरकोळ शास्त्रा हाचे साठीं कॉकीटच्या बैठकी तथार करावयाच्या, असे ठरविण्यांत

आले आहे. कॉकीटचे स्लीपर्स बनविण्याचा प्रयत्न कित्येक वर्षे चालू आहे. परंतु जलद वेगाने जीवरून गाढ्या जातात, अशा रेहऱ्ये रुढाना ते सोइस्कर पडत नाहीत असा अनुभव आला आहे: लाकडाच्या स्लीपरसारख्या कॉकीटचा स्लीपर केला, तर त्याचे लाकडी वजन स्लीपरच्या तीन-चार पट भरेल. म्हणून कॉकीटचा स्लीपर वेगळ्या तन्हेने बनविण्यात येतो. कॉकीटचे ठोकळे ओतण्यात येतात व प्रत्येक रुढाराळी एक असे ते अंतरांतराने मांदण्यात येतात. हांच्या जोड्या मधून मधून पोलाडी कॉबीनी जोडून बेतल्या जातात. कॉकीटच्या प्रत्येक ठोकळ्यांत २२ फूट लांब पोलाडी तार असते; व १२ ठोकळ्यांचे वजन एक टन भरते.

गेल्या आठवड्यांतील नाणेबाजार

अत्यं मुदतीच्या पैशाचा पुरवठा विपुल शाल्याने. त्यावर मुट्ठणाऱ्या व्याजाचा दर उतरला हें मुंबईच्या नाणे बाजाराच्या गेल्या आतवड्यांतील परिस्थितीचे वैशिष्ट्य होते. “कॉलमनी”चा दर चार आणि आणि तीन ते सहा महिन्यांच्या मुदतीच्या टेवीचा दर एक रुपया शाला. खेळत्या पैशाच्या विपुलतेचे लक्षात येण्या-जोगे गमक सरकारी ट्रेसरी बिलास आलेल्या मोठ्या मागणीत सापडते, हा बिलास साडेचौदा कोटी रुपयाची मागणी आली. द्याजाचा दूर सुमारे साडेपंधरा आणे होता तो सुमारे पावणे चौदा आण्यांवर साली आला. हा स्वस्त पैशाचा फायदा सरकारने घ्यावा हें स्वाभाविक आहे आणि ट्रेसरी बिलांवर बाढत्या उढथा पडत आहेत हें पाहून त्यांनी आठवड्याची आपली मागणी दोन कोटीनी वाढवून ती आठ कोटी केली आहे. अनुकूल परिस्थिति दिसतांच हिंदुस्थान सरकारास मध्यम मुदतीचे कर्ज काढणे सोयीचे होईल. तोपर्यंत स्वतःची पैशाची जरूर भागवण्याचा तीन महिने मुदतीच्या ट्रेसरी बिलांचा मार्ग त्यास श्रेयस्कर वाटत आहे. शेडच्यूल बैकांच्या शिलका रिश्वर्ह बैकेकडे ठेव म्हणून ठेवण्यात येतात त्यांच्या रकमेने उच्चांक गारून ती एकूणसाठ कोटि रुपये शाली हेंहि पैशाच्या पुरवड्याची विपुलता सिद्ध करीत आहे. रिश्वर्ह बैकेचा आठवड्याचा तक्ता प्रसिद्ध शाला आहे त्यावरून प्रचलित चलनी नोटांच्या रकमेत थोडी वाढ शाल्यांचे दिसते. पावणे एकोणतीस कोटी रुपये किंमतीच्या बहादेशांतील नोटांची जबाबदारी सरकारने उचलल्याकारणाने तेवढी रकम बैकेच्या तक्त्यांत कमी शाली आहे आणि त्याच्वरोबर चलननिधीतून सुमारे सत्तावीस कोटीचे हिंदुस्थान सरकारचे रोखे कमी शाले आहेत. हाविष्यांचे स्पष्टीकरण इतरत्र आजच्या अंकांत आलेच आहे. सरकारी रोख्यांच्या किंमती सामान्यतः भक्तमच राहिल्या. साडेतीन टक्क्यांची प्रॅमिसरी नोट स्थिर राहिली तरी बाकीचे रोखे थोडे वर सरकळे. सोन्याचा भावहि एकूण पक्षास रुपयांच्या आसपास साधारणपणे स्थिर होता. सोन्हिरिनीची किंमत हा भावाच्या आनुवंगाने साडेसदतीस पावणे अढतीसाड्यो सुमारांत होती. चांदीचा भाव थोडा अस्थिर शाला तरी असे शंभर तोक्यांस साडेपंचायशी रुपये इतक्या अजमासाठी तो राहिला.

प्रासीवरील कराचा बोजा

मि. चविंल होस ब्रिटिश सरकारकडून सालीना १० हजार पौंड प्रगार गिलतो, त्यातून प्रासीवरील कर वजा जाती त्यास गेल्या वर्षी ३,१६८ पौंड उरले. कर भागवून स्वतःचे असे १० हजार पौंड उरविण्यास त्यास ३,६६,९६. पौंडांचे वार्षिक उत्पन्न हवे, मसा हिशेब गेल्या शूनमध्ये इन्हमटैक्स-तशानी केला होता.

कचरापेटील संपत्ती

चालू युद्धपरिस्थितीत कचरापेटील कचर्यास विशेष महत्त्व प्राप्त क्षाले आहे. ग्रेट ब्रिटनमधील प्रत्येक मोठ्या शहरात कचरा तपासण्याची व्यवस्था केलेली आहे. ठंडनमध्ये हायझॅनिक लि. नं द्या बाबतीत पुष्कळच आषाढी मारली आहे. हा कंपनीच्या कारखान्यांचे काम अगदी नवीन पद्धतीने चालते. शहरातील कचरा तपासण्याच्या गाढ्या कारखान्यांत दाखल शाल्यानंतर त्या कचरा खाली लोटून देतात, तो यारीच्या साहायाने पट्ट्यावर वेण्यांत येतो. हा पट्टा हक्कहक्क पुढे सरत जातो व त्याचे दोन्ही बाजूस उभ्या असलेल्या मुली कचर्यातील काचा, खातुचे तुकडे, चिंध्या, वरण्याचे तुकडे, इत्यादि वेचून त्यासाठी स्वतंत्र ठेवलेल्या ढब्यांत टाकतात. ज्याचा पुनः उपयोग होऊं शकेल, अशा बाटल्या वगैरे वेचून त्या धुण्यासाठी पाठविल्या जातात. कागदाहि डेगळे काढण्यांत येतात. त्यानंतर लोहचुंबक कचर्यातील लोसंदी सुकडे आकर्षून घेतात व वेगळ्या ढब्यांत टाकतात. हे संपल्यानंतर कचरा एका मोठ्या बंदिस्त हौदांत घातला जातो. हा हौदांत कचर्याचा दक्कून नुर केला जातो. अगदी बारीक छिद्रांच्या पोलाडी चाळणीतून बाहेर न पडण्यान्या चुऱ्यावर जंतुयुक्त पाणी उडविले जाते. हे पाणी चुऱ्यास भिजवून टाकते व पाण्यांतील जंतू चुऱ्यांचे सतात रुपांतर करितात. पाण्यांतील जंतूची संख्या व त्यांचे स्वरूप, द्यावरच कचर्यांचे सत होणे अवलंबून असल्याने ही किंवा अत्यंत महत्त्वाची आहे. पाण्याने भिजलेला कचरा २०० टन आकाराच्या हौदांत भरला जातो. हे हौद बंद करून त्यांत ऊद उत्पन्न होते व कचर्यावर रासायनिक क्रिया होण्यास प्रारंभ होतो. १६ दिवसांत साध्या कचर्यांचे मौन्यवान सत तयार होते. हा हौदांतील वायू वर सांगितलेल्या पाण्याचे साउंचात मुद्हाम सोडण्यांत येतात. अशा प्रकारे पाण्यांतील जंतूचा पुरवठा कायम राखण्यांत येतो. तयार होणारे सत उत्कृष्ट दर्जाचे असते व त्यास इतकी मागणी असते, की तें तयार होतांच बाहेर उभ्या असलेल्या मालाच्या लोन्यांत भरून गिन्हाइकाकडे रवाना होते. कचर्यातून निवडून काढलेल्या जिनसा स्यासंबंधातील कारखान्यांत उपयोगी पडाव्या द्या हृषीने त्यांचेवर क्रिया करण्यांत येतात. कचर्यांत कोणता जिन्नस सांपडत नाही, हेच सांगणे कठीण आहे. टायर्स, फर्निचर, घट्यांचे, सतरंज्या, खाद्य पदार्थ, इत्यादीहि त्यांत असतात. चांगला कागद कागदाच्या गिरण्यांकडे पाठविला जातो, त्यांचा नवा कागद होऊं शकतो. वाईट प्रकाराच्या कागदापासून पुढच्याचे कागद वगैरे होऊं शकतात. हाडांपासून ठिंक बनविण्यांत येतो. बाटल्या व वरण्या प्रारंभ्याच्या कारखान्यांस उपयोगी असतात. कचर्यापासून अंचंबा बाटण्याजोग्या नव्या वस्तू होऊं शकतात.

चिनी हिंदुस्थानांतील खरेदी

चिनी सरकारने पेकिन सिंडिकेट लि. च्या मार्फत हिंदुस्थानांत २३ कोटि रुपये किंमतीच्या मालाचे लरेदीच्या ऑर्डरी दिल्या आहेत. शांतील मुख्य बाबी म्हणजे कापड, सूत, पेट्रोल व किरकोळ यंत्रसामुद्दी द्या होत. बहुतेक सर्व सरेदी ब्रिटिश सरकारने केलेल्या पैशाच्या देवघेवीच्या व्यवस्थेस अनुसरून होते व काही सरेदी रोखीनेहि केली जाते. चिनी सरकारास हव्या असलेल्या किरकोळ जिनसा सुद्धां मिळवून देण्याची व्यवस्था हिंदुस्थान सरकार करीत असते.

इन्कमटेक्स खात्याच्या अधिकान्याकडे करावयाच्या
अर्जास लागणाऱ्या स्टॅप व कोर्ट-फीसंबंधीं
आवश्यक माहिती

(लेखक:—श्री. के. बा. गेंद्रगडकर, वकील, सातारा)

ऑफिडेविहट म्हणजे शपथेवर कोणतीहि गोष्ट सांगणे होय. इन्कमटेक्स खात्याचे अधिकारी म्हणजे इन्कमटेक्स ऑफिसर, असिस्टेंट इन्कमटेक्स कमिशनर अथवा इन्कमटेक्स कमिशनर हांचेपुढे अर्ज करणे आल्यास ते दोन रुपयाच्या स्टॅपावर केले पाहिजेत. इन्कमटेक्स खात्याचे कोणीहि अंमलदार हे 'कोर्ट' या सदराखाली येऊ शकत नाहीत. म्हणून स्टॅप ऑफट शेड्चूल १ कलम ४ द्यामध्ये सांगितल्याप्रमाणे ऑफिडेविहटास रुपये दोनचा स्टॅप लाविला पाहिजे.

२. एखादा इसमाने इन्कमटेक्स ऑफिसरपुढे काम करण्यास लायस असणाऱ्या वकिलास मुख्यारपत्र अगर वकीलपत्र दिलेतर त्यास फक्त जरूर ती कोर्ट-फी लागेल. उदाहरणार्थ, मुंबई इलाख्यांत इन्कमटेक्स ऑफिसर अथवा असिस्टेंट इन्कमटेक्स कमिशनर यांचेपुढे काम करण्याकरितां वकीलपत्रास आठ आण्याचे कोर्ट-फी तिकीट लागेल. परंतु इन्कमटेक्स ट्रायब्यूनलपुढे अगर हायकोर्टीत काम करण्याकरतां वकीलपत्रास दोन रुपयाचे तिकीट लागेल. मध्यप्रांतात अनुक्रमे बारा आणे व दोन रुपये आठ आण्याचे कोर्ट-फी तिकीट वकीलपत्रास लावावें लागेल. इन्कमटेक्स कायद्याच्या कलम ६१ प्रमाणे ज्यांना इन्कमटेक्स खात्याच्या अधिकान्यापुढे काम चालविण्याची परवानगी आहे अशा लोकांव्यतिरिक्त दुसऱ्या कोणास आपल्याकरितां हजर राहून काम चालविण्यास मुख्यारपत्र देणे असल्यास दोन रुपये स्टॅपावर मुख्यारपत्र लिहून यावें लागेल. अशा माणसांनी दिलेले जबाब अगर केलेले स्पष्टीकरण मुख्यारपत्र देणारावर बंधनकारक होईल. परंतु नुसते जमाखर्च हजर करणे अगर जमाखर्चाचा तपशील सांगणे झांकरितां एखादा माणूस आपण इन्कमटेक्स ऑफिसरकडे पाठविल्यास त्यास मुख्यारपत्राची जरूर नाही. असा माणूस फक्त जमाखर्च वहाचा रखवालदार किंवा काळजी वेणारा (Custodian) असे समजण्यांत येईल. त्यांनी दिलेले जबाब मूळ मालकावर बंधनकारक होणार नाहीत.

३. इन्कमटेक्स कामांतील कोणत्याहि हुकुमाची नक्ल अगर हजर केलेल्या जमाखर्चाच्या उतात्याची नक्ल दुसऱ्या कोणत्याहि कामांत गुदरणे झाल्यास ३६० शब्दांस अगर त्याच्या कोणत्याहि भागास आठ आणे ह्या दराने त्या नक्लेच्या कागदास कोर्ट-फी स्टॅप लाविला पाहिजे.

४ इन्कमटेक्सची आकारणी केलेला हुकूम, इन्कमटेक्स वाढविण्याबद्दल केलेला हुकूम, २५ कलमांवये दंड करण्याबद्दल केलेला हुकूम किंवा अपील कोर्टाने केलेला हुकूम ह्या सर्व हुकुमाच्या नक्लेस अशा नक्ला दुसऱ्या कोणत्याहि कामांत गुदरणे झाल्यास त्यांना कोर्टफीचे तिकीट खालीलप्रमाणे लाविले पाहिजे. जर असे हुकूम हायकोर्टव्यतिरिक्त दुसऱ्या कोणीहि केले असतील तर ५० रुपयांपर्यंत झालेल्या हुकुमाच्या नक्लेस चार आणेचे कोर्ट-फी तिकीट व पन्नास रुपयांपुढे. झालेल्या हुकुमाच्या नक्लेस आठ आण्याचे तिकीट लावावें लागेल. असा

हुकूम हायकोर्टाने केला असल्यास त्यास एक रुपयाचे कोर्ट-फी तिकीट लावावें लागेल.

५. कर बसल्याबद्दल जो हुकूम इन्कमटेक्स ऑफिसरकडून येतो त्याची नक्ल विनामूल्य मिळू शकते. परंतु ती नक्ल जर अपील अर्जावरोबर गुदरावयाची असेल तर त्या नक्लेस योग्य ते कोर्ट फीचे तिकीट लाविले पाहिजे.

६. इन्कमटेक्स अधिकान्याकडे कोणत्याहि कागदाची नक्ल मिळण्याबद्दल करावयाच्या अर्जास दोन आण्याचे कोर्ट-फी तिकीट लावावें लागेल.

७. इन्कमटेक्स ऑफिसराने केलेल्या हुकुमाविरुद्ध जर अपील करावयाचे असेल तर त्या अपिलाच्या अर्जास आठ आण्याचे कोर्ट-फी तिकीट लावावें लागेल. परंतु कमिशनरकडे जर ३३ कलमांवये तपासणी अर्ज करावयाचा असेल तर अशा अर्जास कोर्ट-फी तिकीट लागणार नाही. त्याचप्रमाणे एकदां कर भरला असेल तर तो परत मिळण्याकरिता कलम ४८, ४८ व ४९ या कलमांवये अर्ज करणे असेल तर त्या अर्जास कोर्ट-फी तिकीट लागणार नाही.

मुंबई प्रांतांतील जन्म-मृत्यु

मुंबई प्रांताची एकूण लोकसंख्या सुमारे २ कोटी, १३ लक्ष अहे. १९४० मध्ये प्रांतात एकूण ७,५५,८१७ जन्म नोंदले गेले व मृत्यूची संख्या ५,०१,४६५ भरली. म्हणजे जननाचे व मृत्यूचे दर हजारी प्रमाण अनुक्रमे ३७.५१ व २४.८९ पदले. भढोच जिल्हांत जननाचे प्रमाण सर्वात अधिक (५३.४८) व मुंबई उपनगर जिल्हांत सर्वात कमी (३०.७५) आढळले. मुळशी पेट्यांत जननाचे प्रमाण ६९.७१ होते, तर दक्षिण वसई तालुक्यांत ते १९.८२ होते. मुंबई शहरांत एकूण ३८,८३३ जन्म झाले, म्हणजे तेथें प्रमाण ३२.३४ पदले. प्रांतांतील एकूण जन्म-मध्ये प्रत्येक १०० मुर्लीस १०६.२२ मुलगे, असे प्रमाण आहे. १९४० साली एकूण ५,०१,०६५ मृत्यू घडले. मृत्यूचे प्रमाणांत अहमदाबाद व भढोच ह्यांचा अनुक्रम वर लागला. रत्नागिरी व मुंबई उपनगर ह्या जिल्हांत मृत्यूचे प्रमाण सर्वात कमी असल्याचे आढळले. एकूण मृत्यूपेक्षा जन्मांची संख्या २,५४,३५२ ने ज्यास्त भरली, म्हणजे लोकसंख्येत १.४१% वाढ झाली. एका वर्षाखालील बालकांच्या मृत्यूची संख्या १,२८,१०३; म्हणजे हजार जन्मांमार्गे १६९.३६ इतकी भरली. १९३१ साली हेच आकडे अनुक्रमे १,११,४२५ व १५२.९०% असे होते.

राहाणेची व भोजनाची उत्तम सोय

फोन नं. ७७९ गणपति चौक,

द्यवस्थापक.

मुंबई इलाख्यांतील सहकारी चलवळीच्या केंद्रस्थानी
असलेली

शेतकऱ्यांची प्रांतिक बँक

म्हणजेच

बॉम्बे प्रॉप्रिन्शियल को-ऑपरेटिव बँक, लिमिटेड.

(सहकारी कायद्यान्वयें नोंदलेली)

स्थापना १९११.

मुख्य कचेरी-सर विठ्ठलवास ठाकरेसी मेमोरिअल बिल्डिंग
१, बेक हाउस लेन, कोट मुंबई.

शास्त्र

१ बारामती (जि. पुणे)	१६ अकलूज (जि. सोलापूर)
२ सातारा („ सातारा)	१७ विरगांव („ अहमदाबाद)
३ इस्लामपूर („ „)	२० धुळे („ प. सालदेश)
४ कन्हाड („ „)	२१ दोडाईचे („ „)
५ तासगांव („ „)	२२ शिरपूर („ „)
६ किलोस्करवाडी („ „)	२३ शहादे („ „)
७ शिराळे („ „)	२४ नंदुरायार („ „)
८ कोरेगांव („ „)	२५ लाको („ „)
९ बांडे („ „)	२६ शिंदेशेंदे („ „)
१० अहमदनगर („ अहमदनगर)	२७ तकोदे („ „)
११ शेवगांव („ „)	२८ मालेगांव („ नाशिक)
१२ कोपरगांव („ „)	२९ सदाणा („ „)
१३ बेलापूर („ „)	३० कलवण („ „)
१४ राहुरी („ „)	३१ लासलगांव („ „)
१५ खिंवंडी („ ठाणे)	३२ नांदगांव („ „)
१६ पालघर („ „)	३३ दोहर („ पंचमढी)
१७ कल्याण („ „)	३४ कालोल („ „)

या बँकेत मुदतीच्या, चालू व सेविंग बँक ठेवी
स्वीकारल्या जातात
आणि

इलाख्यांतील बहुतेक सर्व प्रमुख ठिकाणी हुंडीचा
व्यवहार केला जातो.

या बँकेत येणारा पैसा, शेतकरी व इतर अल्प उत्प-
जाचे लोक, यांच्या प्रत्यक्षपणे उपयोगी पडतो.

पूर्ण माहितीकरिता हेड ऑफिस अगर शास्त्र-

कचेज्यांस लिहा.

इदी, पद्म. मेहता,
मैनेजिंग डायरेक्टर.

‘अर्थ’ ग्रन्थमाला.

- १ बँक आणि त्यांचे व्यवहार
- २ हिंदुस्थानची रिझर्व बँक
- ३ व्यापारी उलाढाली
- ४ सहकार

DECCAN BOOK STALL

Booksellers, Publishers & Subscription Agents
Fergusson College Road, Poona No. 4

- (१) We stock and supply Educational books, General books & Library books.
- (२) We supply Government of Bombay and Government of India publications.
- (३) We receive Subscriptions to Indian and Foreign periodicals.
- (४) We procure any book published anywhere and supply it at publisher's price.

महायुद्ध दारार्थी आलै
परदेशी औषधे
दुर्मिल व महाग झाली

भिण्याचे कारण नाही !!!

— कारण —

आयुर्वेद रसशाळा पुणे लि०

या देशी औषधाच्या प्रसिद्ध कारखान्याने
तयार केलेली

- रक्तवर्धक,
- उपनाह,
- वालजविन,
- कॅलसीप्राल

इत्यादि पेटंट, स्टॅन्डर्ड व लोकप्रिय औषधे सात्री पटल्यामुळे
★ डॉक्टरसहि वापरू लागले आहेत. ★
दरसाल बिनचूक नफा वाटणाऱ्या ह्या कंपनीचे
शेअर्स व औषधे मागवा.

आयुर्वेद रसशाळा पुणे लि०

मुख्य इकान गणपति शौक, लक्ष्मीरोड, पुणे १.

हे पत्र पुणे, पैठ भायुदा घ. नं. ११५०। आयंभूषण छापसान्यात रा. विहूल इरि वर्दे, यांनी छापिले व
रा. शीणाव शास्त्र काळे, वी. ए., यांनी ‘दुग्धविनास,’ भायुदा, घ. नं. १२३१३, पुणे शह, येथे प्रसिद्ध केले.